

SLOVENSKI LIST

Izhaja vsak ponedeljek zjutraj

Uredništvo: Kopitarjeva ul. št. 6/II
Telefon št. 3487, Interurban 3487
Rokopisi se ne vračajo

Posamezna št. 1 Din, mesečno, če se sprejema list v upravi, naročnina 4 Din, na dom in po pošti dostavljen list 5 Din. Celoletna naročnina 50 Din, polletna 25 Din, četrletna 13 Din. Inzerati po dogovoru

Uprava: Kopitarjeva ulica št. 6/II
Poštni ček. račun, Ljubljana 15.179
Telefon št. 2549

Dr. Marinković o svojem potu na Poljsko

Povsod je bil iskreno sprejet - Ves poljski tisk odobrava politiko iskrenega prijateljstva in tesnejših zvez med nami in Poljsko

Belgrad, 6. dec. I. Danes dopoldne se je naš zunanji minister dr. Marinković vrnil s svojega obiska v Varšavi. Z njim je prispela njegova soproga. V njegovem spremstvu so se nahajali pomočnik ministra dr. Karovič, načelnik v ministru za zunanje zadeve Kovačević in ministrov tajnik Pavlovič. Na kolidoru so ministra, ki je ostal tri dni v Varšavi, sprejeli člani vlade, višje uradništvo zunanjega ministristva in vsi uradniki poljskega poslanstva ter veliko število odličnih Belgradčanov.

Po sprejemu je dr. Marinković sprejel časnike ter jim dal sledečo izjavo:

»Vprašate me, kako sem bil sprejet? Srečnejšega sprejema si ne morem misliti. Isto velja za oficijelne kroge kakor za javno mnenje, ki mi je pokazalo vse simpatije kot zastopniku naše kraljevine.«

Ministrov obisk se je v resnici smatral kot zunanji znak pristranih odnošajev med Poljsko in Jugoslavijo ter je nudil priliko, da se inozemska javnost o tem tudi prepriča.

»Tako je celokupni poljski tisk posvečal dolge kolone naši državi, naši zgodovini, našem ljudstvu, naravnim lepotam Jugoslavije in našemu kulturnemu in gospodarskemu napredku. Isto lahko trdimo tudi o manjšinskem tisku, kakor n. pr. ukrajinskem, ki je tekmoval s simpatičnimi izjavami na naslov naše domovine. Tudi židovski časopisi so enako pisali, tako da lahko rečemo, da je ves poljski tisk navdušeno odobral politiko iskrenega prijateljstva in tesnejših zvez Poljske z Jugoslavijo. To politiko smo mi že od zdanj zasledovali in prakticirali, sedaj pa je prišla do pravega izraza in se bo v tem pravcu nadaljevala in izvajala. Razpoloženje za prijateljstvo z nami je med poljskim narodom splošno in iskreno. Povedal sem tam, da obstoji enako toplo razpoloženje tudi pri nas, v Jugoslaviji.«

Z zunanjim ministrom Zaleskijem sem se razgovarjal o vseh mednarodnih političnih vprašanjih, ki prihajajo sedaj v ospredje zanimanja. Oba sta ugotovila, da imava glede vseh važnejših problemov, s katerimi se mednarodna politika trenutno bavi, enake misli. Razumljivo je potemtakem, da bosta odslej obe državi ravno pri reševanju teh vprašanj zasledovali popolnoma vzporedno taktiko in bosta nastopili enotno povsod, kjerkoli se bo v bližnji bodočnosti pojavilo kakšno mednarodno vprašanje (razorožitvena konferenca,

odnošaji s Sovjeti, revizijska propaganda, agrarna politika, op. ur.). Samo po sebi se razume, da se bodo pojavile malenkostne razlike v našem in poljskem stališču, v kolikor so ta stališča odvisna od različnih zemljepisnih leg Poljske in Jugoslavije. Poljski državniki, s katerimi sem prišel v stike, delajo vsi isto mnenje, tako da lahko rečem, da sem odnesel iz Varšave najlepše vtise. Prijateljstvo Poljske je za nas v resnici iskreno in ne vsebuje nikake rezerve.«

Podpis poljsko-jugoslovaških dogovorov v Varšavi. Cisto na levi: zunanji minister dr. Marinković pri podpisu. Njemu nasproti sedita poljski zunanji minister Zaleski (zadaj) in poljski naučni minister Jedrzejewicz (spredaj)

Hitler: Z eno gesto vržem vlado

Hitlerjeva stranka pride na krmilo že ta teden?

Pariz, 6. dec. AA. Havas poroča iz Berlina, da je dejstvo, da pošilja Hitler svoje emisarje v London, da vzdržuje stalne odposlance v Italiji in da vabi k sebi nekatere zastopnike tujih listov, jasen dokaz za to, da se Hitler odkrito predstavlja kot verjetni naslednik Brüninga. Hitler sam priznava, da mu je potrebno le ena gesta, da vrže sedanjo vlado.

Listi naglašajo, da je Hitler odklonil odgovor nekemu francoskemu časnika, ki ga je vprašal, zakaj so bili izključeni francoski časniki pri nekem govoru, ki ga je imel včeraj Gering, eden izmed glavnih Hitlerjevih sodelavcev. V tem govoru je Gering obtožil Francijo, da hoče obdržati Nemčijo v podrejenem položaju, in dodal, da ne bo trajnega miru vse dotlej, dokler ne izginejo poslednji sledovi versajske mirovne pogodbe. Gering je svoj govor sklenil z besedami: Edino sila bo pomogla razumu do smage.

Rim, 6. dec. Ž. Fašistični tisk z velikim zanimanjem spremlja dogodek v Nemčiji ter natančno zasleduje pokret Hitlerjevih narodnih socialistov. »Lavoro fascista« poroča, kako se že splošno govori o tem, da bo Nemčija ustavila reparacijska plačila. Tudi v Franciji so začeli posvečati Hitlerjevemu pokretu veliko pozornost, čeprav so tam prvotno mislili, da je Hitlerjeva akcija brezpomembna. Pariz računa, da bo že v prihodnjem tednu najbrž prišla na krmilo Hitlerjeva stranka.

Francija razburjena

Pariz, 6. dec. U. Hitlerjeve izjave v listih so sedaj razburile tudi francosko vlado. Tako poroča nacionalistični »Figaro«, da so že mislili na to, da bi se poslali v Berlin protestna demarša. Če bi se Briand še enkrat branil napraviti energičen korak, bi ga bilo pač k temu prisilili z interpelacijami. Francoski

Močno kajenje povzroča, da postanejo zobne rumeni, rjavi ali črni. Za kadilce ali kadilke je torej redno, na dan večkratno sušenje zob z ODOL-zobno pasto neobhodno potrebno, če hočejo ohraniti naravno barvo zob. ODOL-zobna pasta očisti zobe zanesljivo, ne da bi škodovala zobni sklenovini, ODOL-zobna pasta absorbira najbolj, ker vsebuje izredno mnogo koloidalnih sestavin; radi tega odstrani vse nečistosti, neprijetne duhove in vsa barvila, ki se primejo zob po kajenju, jedeh in pijačah in ki jim skaze barvo. ODOL-zobna pasta dela zobe bele in sapo čisto.

desničarski listi pišejo sploh že ravno tako bojevito, kakor so govorili Hitler, Strasser, Frick in drugi. Cel »Intrasigeant«, ki gotovo ne spada med zagrizene nacionalistične liste, že sedaj računa, na kakšno vojaško pomoč bi morala računati Francija v primeru spopada s Hitlerjevo Nemčijo. Na koncu dostavlja list, da Hitler niti z največjimi govori ne more iz tal izkopati niti ene papirnate marke, da bi vodil vojno proti Franciji. Patriotični »L'Ordre« ugotavlja, da bo Hitler s svojimi državnimi zlatimi boni, ki jih baje že tiska v Hannoveru, svojo tretjo državo takoj

pognal v bankrot. Tudi »Petit Parisien« je mnenja, da bo Hitler takoj, ko bo prevzel vlado, dekretiral novo inflacijo in najprej znižal marko na 75 pfenigov. »Jurnee Industrielles« vprašuje, ali ima nemška industrija toliko interes pri tem, da se z novim Hitlerjevim bankrotom znebi svojih lastnih dolgov. Čisto jasno je namreč, da se bo tretja država Hitlerjeva začela s splošnim polomom financ, valute in gospodarstva, in za to naj Francija še enkrat posodi Nemčiji denar? Taki Nemčiji, čije voditelj Hitler besede »Francija« sploh ne more izgovoriti, ne da bi se mu iz sovraštva penila usta. Royalistični »Action Francaise« zahteva drugič, da naj se takoj zapleni vse nemško dobroimetje v inozemstvu, da se vsaj nekaj reši pred Hitlerjevim polomom.

Boljševiki pognali v zrak Zveličarjevo katedralo

Moskva, 6. dec. j. Včeraj dopoldne so pognali v zrak z dinamitom tukašnjo Zveličarjevo katedralo, ki je bila zgrajena leta 1812. V spomin na veliki požar in na propad Napoleonove velike armade. Katedrala je bila ena najslavnejših arhitektonskih del v Rusiji.

Eksplozija je bila tako silna, da jo je bilo slišati po vsem mestu in okolici. Pred eksplozijo so vsi okolice katedrale, več sto metrov naokoli, zaprli z močnim policijskim in vojaškim kordonom. En kilometer daleč naokoli se je po eksploziji vsul dež razbitin in prahu. Nekaj sto metrov naokoli so se radi silnega zračnega pritiska pobile vse šipe.

Preval v San Salvadorju

Newyork, 6. dec. s. O nasilnem prevratu, ki se je izvršil popolnoma nepričakovano, poročajo nasledne podrobnosti: V noči na petek so vstalske čete pod poveljstvom podpredsednika Martineza nenadoma napadle glavno mesto in ga osvojile po srditem boju, ki je trajal vsi noč in ki je bil izredno krvav. Napad se je začel ob pol 11 zvečer, ko so se vstajši pojavili pred glavnim mestom in začeli bombardirati palačo državnega predsednika. Vladi zveste čete so odgovarjale na streljanje, pozneje je pa vedno več čel prešlo k vstajem, tako da je postal položaj za vlado nevzdržen, tembolj, ker so se razbili vsi poskusi za pogajanja. — Vstajši so odklonili vse predloge, vztrajali na postavitvi vojaške diktature in pozvali vladi

Na prostoru, kjer je stala katedrala, bodo zgradili kongresno palačo. Z graditvijo palače bodo začeli takoj, ko bodo odstranili ruševine katedrale.

To vest bo sprejel z velikim ogorčenjem na znanje, ne samo krščanski, ampak tudi ves kulturni svet. Zopet so se boljševiki pokazali v vsem svojem divjem sovraštvu do religije. S tem, da so uničili slavno Zveličarjevo katedralo, ki je predstavljala umetno zgodovinske vrednosti, so pokazali tudi svoje sovraštvo do vsega, kar je Rusiji sveto. Ta blazni atentat sovjetov proti simbolu religiozne Rusije bo vzbudil ogorčenje vsega sveta.

zveste dele narodne garde in policijo, naj se brezpogojno vda.

Boj za glavno mesto se je končal zjutraj, ko so vstajši vkorakali v mesto. Državni predsednik Aranjó je že prej pobegnil na Guatemala. V mestu je sedaj popoln mir in novi oblastniki sestavljajo vojaški direktorij pod predsedstvom Martineza. Cenzura je najstrožja. Vse banke in trgovine so zaprte. Zdi se, da so se podobni boji kakor v glavnem mestu vršili tudi v različnih mestih v notranjosti dežele. Lahko se trdi, da je San Salvador popolnoma v rokah vstajev.

Newyork, 6. dec. s. Iz San Salvadorja se poluradno poroča: Prejšnji podpredsednik Maksimilijan Martinez, vodja vojaške vstaje, je proklamiran za začasnega predsednika.

Cenjene naročnike

ki imajo še kaj zastanka na naročnini za tekoče leto, tem potom vljudno prosimo, da čim prej poravnajo dolžni znesek in s tem zagotovijo redno prejetje lista preko novega leta. Svojo dolžnost napram tiskarni moremo le tedaj izpolniti, če tudi cenjeni naročniki store svojo dolžnost.

Obsodba tragedije „Salome“

Belgrad, 6. dec. I. Pravoslavni škof dr. Irenej Cirić je danes v svojem nabožnem govoru v saborni cerkvi v najostrejših besedah obsodil Wildejevo tragedijo »Salome«, ki se je nedavno začela predvajati na tukajšnjem gledališkem odru. Škof Irenej zavrača lažno predvajanje vzvišenega značaja Janeza Krstnika, odklanja Wildejevo »Salomo«, ker biblijska Saloma ne vzbuja nikake simpatije, kakor bi jo Wildejeva »Saloma« rada vzbujala s tem, da se zgodovinska resnica umetno zavija, samo da služi namenom avtorja. Kako naj se pa z zgodovinskega stališča brani, da se naenkrat poveličuje žena, katere strast je edino povzročila svetnikovo smrt. Janez Krstnik ni več oni, ki ga poznamo, ki ga spoštujemo in ki je v resnici živel v zgodovini, Wilde pa ga predstavlja kot slabica, kot dandyja, ki se na odru tako obnaša, da ga njegova okolica smatra za svetega, med tem ko gledališka publika niti trenotek nima tega vtisa, če govori n. pr. sveto pismo o ljubezni Herodijade do Janeza Krstnika. Zaljubljeni ženi se mnogokaj oprostijo, n o takšnem razmerju v sv. pismu ni nobenega govora. Wilde je ponaredil sv. pismo z namenom, da poniža značaj Janeza Krstnika in da povisa Salomo, ki je bila v zgodovini samo strastna in pohotna žena in ničesar drugega. Škof Irenej je strmeče vernike pozval, naj se sedaj v tej moralni krizi, v kateri se polapljamo, oklenemo krščanskih resnic in naj ne dopustijo, da se na onih tleh, kjer se s pomočjo umetnosti narod vzgaja, razširjajo nauki, ki so za utrditev morale škodljivi. Po mestu vlada veliko razburjenje zaradi tega nepričakovane govora, katerega smatrajo v resno mislečih krogih za časa primernega, ki pa je v umetniških krogih izzval največji protest in odpor.

Seja vlade

Belgrad, 6. decembra. AA. Danes od 10 do 12.50 se je vršilo pod predsedstvom predsednika ministrskega sveta in ministra notranjih zadev g. Petra Živkovića seja ministrskega sveta. Na seji so razpravljali o tekočih zadevah.

Za znižanje stanarin

Zagreb, 6. decembra. Ž. Danes dopoldne se je vršila v Zagrebu konferenca delegatov zagrebških strokovnih organizacij, na kateri se razpravljalo o vprašanju pocenitve stanovanj. Sprejete so bile resolucije, v katerih se zahteva, da se znižajo cene stanovanj za 50 odstotkov. Resolucijo bodo poslali merodajnim mestom.

Kongres kožarjev

Belgrad, 6. dec. I. Danes je bil kongres jugoslovaških industrijev, obrtnikov in trgovcev kožarske stroke, na katerem so je razpravljalo o korakih, ki jih namerava ta industrija podvzeti, da doseže, da se v prihodnost boljše zaščitijo domači izdelki proti pretiran konkurenci inozemstva. V prvi vrsti bo zvez razvila sistematično propagando za domače izdelke, poleg tega pa bo sprožila to vprašanje tudi v državni skupščini, ki je v prvi vrsti poklicana, da štiti sedaj v času najhujše go spodsarske krize domače delo in domače proizvode.

Neresnične vesti

Pariz, 5. decembra. AA. O priliki vesti, ki so se pojavile v inozemstvu, da se nahajajo pariška borza in nekatere pariške velebanke v težkočah zaradi padeča angleškega funta in da zato borzni krogi pričakujejo zatvoritve pariške borze in nekaterih francoskih bank za nekaj dni, razglaja agencija Havas, da so te vesti popolnoma tendenčne in brez vsake podlage.

Kaj je s Kutjepovom?

Belgrad, 6. dec. I. Iz Pariza poročajo, da so policijske oblasti prišle na sled novim dejstvom, ki bodo menda vendarle pojasnila, kam je lansko leto izginil ruski general Kutjepov. Baje je bil tedaj nasilno odveden od komunistov in zaprt v neko vilo pri Fontainebleau, kjer so ga hoteli z mučenjem prisiliti, da bi izdal tajnost protiboljševiškega pokreta med ruskimi emigranti. Ker se je general branil, so ga enostavno zadavili in njegovo truplo pokopali v kleti dotične vile. Policijske oblasti so na potu, da preiščejo to misteriozno vilo.

Aretirani vohuni

Dunaj, 6. dec. AA. Korbiro poroča, da so bile danes aretirane štiri osebe, ki so jih zadržali pri delu z radijsko postajo na kratke valove. Aretiranci so osumljeni vohunstva. Ob priliki teh aretacij domnevajo listi, da gre za vohunstvo v korist sovjetske republike.

Novi zakoni

Belgrad, 6. dec. 1. Nj. Vel. kralj je podpisal celo vrsto novih zakonov, ki so vsi izšli v službenih novinah. Po vrsti naštetih so ti zakoni sledeči:

1. Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o Agrarni banki, v katerem se predpisuje med drugim, da mora vsak član uprave sveta položiti 100 deležev Agrarne banke, ki služijo kot kavejca. Novi zakon predpisuje nadalje, da zadostuje tretjina delničarjev za veljavno sklepanje vrhovnega odbora.

2. Sprememba zakona o likvidaciji agrarne reforme na veleposestih, v katerem se določa med drugim, da se sedanje stanje ne bo spremenilo v slučaju, če je kak veleposestnik za odkup svojih nadarbinskih obveznosti odstopil Cerkvi ali nadarbinu gotov del svojega posestva. V slučaju, da so se agrarni interesi pogodili z veleposestnikom na podlagi denarne in žitne vrednosti, potem se imata žitna vrednost računati po dnevnem kurzu novosadske produkturne borze.

3. Spremenjen je zakon o državnem računovodstvu toliko, da si sedaj država pridržuje pravico, da sme razveljaviti v svojo korist vse pogodbe v nabavah živil, ako so cene živim pridelkom padle za 10 odstotkov.

4. V dopolnilnem zakonu na neposredne davke se vključuje v § 29 prejšnjega zakona tudi postavka glede izposojevanja filmov.

5. Važen je zakon o razredni loteriji, ki podrejuje razredno loterijo popolnoma kontroli kmetijskega ministrstva in končnoveljavno urejuje vsa vprašanja glede organizacije razredne loterije, glede upravnega odbora, ki sestoji iz 15 članov, ter glede položaja uradništva v okvirju zakona o državnih uradnikih. Urejena je tudi služba kolektorjev, ki morajo odsej za vsako sprejeto srečko deponirati gotovo kavejco. Uradništvo dobiva pravico do 2% tantieme od čistega dobička. S tem zakonom so prepovedane vse privatne loterije, tombole... razen, ako jih kmetijsko ministrstvo iz humanih ali prosvetnih ozirov ni odobrilo.

6. Važnejši je pa zakon o državnih monopolih, ki natančno določa primeren kapital uprave drž. monopolov ter izdaja nove predpise glede vseh posameznih monopolskih pridelkov, tako da je končno urejeno nasejevanje tobaka, izdelovanje, predelovanje in razprodaja tobaka in tobačnih izdelkov v tu- in inozemstvu. Izdane so nove navedbe glede uvoza inozemskega tobaka (30 gramov brezplačno), cigaret (20 cigaret brez takse), cigar (5 komadov brez takse), cigaretnega papirja, avtomatičnih prižigalnikov, kamnov za prižigalnice, vžigalce itd. Vsak prenos monopolskih pridelkov, ki spada pod kontrolo monopolne uprave, v našo državo podleže v 24 urah plačanju monopolne takse. Ravno tako so urejeni tudi vsi ostali monopoli, kakor za sol, petrolej itd.

Vztrajen starček

Belgrad, 6. dec. 1. Iz Sarajeva poročajo neretno vest, da je 88letni starček Hrizan Halilović pred par dnevi oženil svojega sina ter ostal od tedaj polnih 148 ur brez prestanka na svatbi ter stalno jedel. Njegova rodbina ga je moral slednjič s silo odvesti iz obednice. Starček je še vedno zatrjeval, da še ni utešil svojega glada.

Sv. Birokraj

Na Danskem obstoja takozvan rajdski pomožni fond, čigar namen je, da preskrbuje revnim in potrebnim zastoj radio-aparate. Na odbor, ki upravlja ta fond, se je pred več meseci obrnila najstarejša žena Danske, vdova Thielsen, s prošnjo, naj ji izpolni njeno najsrčnejšo željo in ji podarijo radio-aparat. Šele te dni je prispel odgovor, ki se je glasil, da odbor žal zaenkrat še ne more ugoditi njeni prošnji, toda morda se bo njena želja izpolnila v nekaj letih. Gospa Thielsen je stara 104 leta!

Visoki gost

(Moderna pravljica.)

Tajni svetnik profesor Protoplasmayer se je bil tako poglubil v svoje delo, da ni čul, ko so se odprla vrata njegovega laboratorija in je nekdo vstopil. Šele ko se je tučka ustavila pred njegovo mizo, se je profesor zdrzil in jo pogledal.

Tujka je pričela: »Oprostite, če sem vas prestrašila; glede nujne zadeve...«

»Kako ste sploh prišli v sobo?« jo je prekinil tajni svetnik z negotovim glasom. »Povsem točno se spominjam, da sem zaklenil vrata...«

»Profesor si je natančneje ogledal gosta. Njene oči so ležale globoko v lobanji in profesorju se je zazdelo, da strmi vanj le dvoje očesnih votlin... Njegove oči so se široko odprle od osuplosti; zaman je lovil besed.«

»Zberite se vendar, gospod tajni svetnik,« je dejala tujka, svečano vam izjavljam, danes — povdarjam danes! — sem neoficielno pri vas; prišla sem le na razgovor, ki bo nama obema koristil.«

»Profesor se je med tem zopet zbral. Posrečil se mu je celo nasmeš: »Cigaro, cigareto? Imam boljše vrste za tako visokega gosta... Toda k stvari, če smem prositi.«

»Torej, gre za izvrševanje mojega poklica, ki vam je dobro znan in ki mi ga hočete vi in ljudje vašega kova otežkočiti. Moj Bog, kako lahko je bilo moje delo včasih! Poslala sem nekam vojsko, nekam potres, nekam kugo. In sedaj? Naj sploh molčim o nekaterih težavah mojega poklica, o inženjerjih, ki grade nasipe in trdne mostove; o mirovnihih apostolih, ki bi vojno najraje za vselej spravili s sveta, in drugih. Teh se ne bojim, bojim se učenjakov — in predvsem vas, gospod tajni svetnik!«

»Profesor je razburjen planil kvišku: »Kaj, vi že veste o moji skrivnosti?«

Gost se je nasmešil: »Moja dolžnost je, da zasledujem prizadevanja svojih nasprot-

Desetletnica ljubljanskega esperantskega kluba

Ljubljana, 6. decembra.

Danes se je na svečan način izvršila proslava desetletnice obstoja ljubljanskega esperantskega kluba. Na proslavo so prihiteli mnogi delegati iz drugih krajev in tudi iz južnih pokrajin države.

Ob 10 se je vršilo v Delavski zbornici slavnostno zborovanje esperantskega kluba. Zborovanja se je udeležilo okoli sto esperantistov in gostov. Mestno občino je zastopal g. Svetel, Delavsko zbornico tajnik g. Uratnik, Zbornico za TOI g. Bahovec, dalje je zborovanju prisostvovala tudi dvorna dama gospa Tavčarjeva, Jugoslovansko esperantsko ligo sta zastopala predsednik Maruzzi in tajnik Lapenna, esperantski klub v Belgradu Prebil, v Slavonskem Brodu Homar, na Jesenicah Golobič, v Mariboru prof. Rakuša, v Celju Skaberne, v Logatcu Tršar, v Trbovljah Simčič itd. Zborovanja se je udeležil tudi častni član prof. Tavčar. Zborovanje je otvoril predsednik Herkov, ki je po pozdravi predlagal vdanostno brzojavko kralju. Nato je poročal splošno o esperantskem gibanju, ki ima idealno in praktično vrednost, kakor za trgovino, tujski promet, za izmenjavanje kulturnih dobrin itd.

Zgodovinski opis klubskega delovanja je podal tajnik g. Kozle v čar. Opisal je vse težave, ki jih je moral klub premagati v teku desetih let svojega delovanja. Pri zmagovanju težav se je v prvi vrsti uveljavljal idealizem članstva. Izvajal je med drugim:

V zadnji dobi se je klub posvetil širjenju tujske propagande potom esperanta. Ze leta 1929 je imel g. Herkov v radio postaji propagandne govore o Sloveniji in njenih naravnih lepota. Mnogo zahvalnih kart in pism iz raznih držav dokazuje, da so ta predavanja poslušali z zanimanjem poslušali. V esperantskih listih so bili priobčeni članki o Sloveniji in o Ljubljani. Morda največji uspeh v tem oziru pa je prospekt mesta Ljubljane, ki ga je izdal v esperantu na našo iniciativo »Tujskoprometni svet mesta Ljubljane« meseca septembra. Ta prospekt je vzbudil v svetu tolikšno zanimanje za našo Ljubljano, kakor ga niti sami nismo pričakovali.

Iz teh podatkov je razvidno, da esperantisti

Petrolej in Panarabija

Angleška investicijska kapaciteta popušča - Kralj Fejzal bi se rad naslonil na Francijo

Haifa, h koncu novembra (j.)

Po povratku kralja Fejzala iz Evrope je zavladalo v Srednjem Orientu živahno politično vrvenje. Od Bagdada do Kaira in od Damaska do Jeruzalema je kakor v čebelnem panju. Kristjani, Judje, sirski, egiptovski in iraški mohamedanci so prislunili čudnim kombinacijam in spletkam, ki jih razpreja iraški kralj Fejzal. V kratkem se bo vršila konferenca med njim in njegovim bratom Abdallahom iz Transjordanije. Vrše se priprave za panislamski kongres v Jeruzalemu, ki se ga udeležijo tudi bivši turški sultan. Ankara sluti nevarnost in protestira v Londonu. Na svojem povratku iz Indokine bo francoski kolonialni minister Raynard obiskal Fejzala v Bagdadu. Sirski nadkomisar Ponsot, ki ga v kratkem pričakujejo, je svoj poletni dopust izbral v to, da je v Parizu konferiral z merodajnimi krogi o bodočnosti Sirije. Iz rezerviranega zadržanja Anglije se pa ne sme sklepati na to, da se je spričo notranjih težav odrekla udeležbi na predstoječi preosnovi Srednjega Orijenta. Kljub padcu funta in kljub temu, da se je iz finančnih ozirov morala odreči brzi izvršitvi strateških in gospodarskih načrtov za ureditev svojega položaja v Orientu, bo kljub temu še vedno imela zadnje besedo v vseh vprašanjih, ki se tičejo ozemlja med Kairo, Bagdadom in Damaskom, čeprav se je tu marsikaj obrnilo v korist Francije. Vsekakor bo Anglija

vrše veliko kulturno delo. S tem, da širijo sloves naše lepe domovine pa mnogo koristijo svojemu narodu. Ljubljanski esperantski klub je že danes poznan po vsej naši domovini, pozna ga pa tudi inozemstvo. K njegovemu slovesu in uspehom je mnogo pripomoglo nesebično in požrtvovalno članstvo kakor tudi slovenski časnikarji in slovensko časopisje. Obojim na tem mestu iskrena zahvala. Naš klub bo tudi v bodoče poavečal vse svoje sile v dobrobit človeštva in v prid svojega naroda.

Slavnostni govor je imel nato g. Kralj. Poudarjal je zasluge predsednika Herkova in častnega člana prof. Tavčarja za razvoj kluba in propagando esperantske ideje ter veliko požrtvovalnost članstva. Govornik poudarja, da hoče govoriti o delu, ne o slavi. Esperanto je važno kulturno in mednarodno sredstvo, žal pa esperantisti ne najdejo pravega umevanja med širšim občinstvom. Nato je izročil obema častnima klubovima članoma Herkovu in prof. Tavčarju dve krasni in zelo okusno ter simbolično izdelani diplomi častnega članstva.

Sledili so pozdravni govori navedenih častnih zastopnikov. Posebno lep je bil pozdravni nagovor v esperantu g. Rotkoviča, zastopnika »Balkana konkord«.

Nato je bila otvorjena esperantska razstava, ki vsebuje zelo veliko število esperantskih knjig, časopisov in drugih tiskovin. Na tej razstavi je razvidno, kako veliko in dragoceno propagandno delo so naši esperantisti izvršili za Slovenijo in slovensko kulturo v svetu. Pa tudi drugih zanimivih esperantskih tiskovin je mnogo na tej razstavi.

Popoldne se je vršila v hotelu »Miklič« konferenca, katere so se udeležili zastopniki približno 15 esperantskih klubov. Govorili so o internih zadevah esperantskega gibanja, dalje o vprašanju jugoslovanske centralne organizacije esperantistov, o jugoslovanskem esperantskem glasilu »Balkana Konkord« in o prihodnjem esperantskem kongresu, ki bo o binkoštih v Slavonskem Brodu.

Zvečer se je vršila v Delavski zbornici zelo uspešna in dobro izvedena slavnostna esperantska akademija.

kljub vsemu le še skrbela za svoj ugled v Orientu. Vendar je Francija spričo svojega zlata v stanu marsikaj izsiliti od Londona v svojo korist. Francija namerava v onem delu Sirije, ki meji na Irak, zgraditi železnico, razen tega pa namerava izvršiti gotova melioracijska dela v obrežnih predelih Tigrisa.

V angleškem mandatnem ozemlju pa je opaziti očitno popuščanje gospodarske aktivnosti, zlasti investicijske kapacitete. In to ni ušlo najbolj prebrisanemu politiku arabskega sveta, iraškemu kralju Fejzalu.

Fejzal je opustil politiko svojega očeta Husseina, zasakal krmilo in sedaj išče naslonitve na Francijo. Prav velikega uspeha njegova akcija še ni zaznamovala, zakaj pri merodajnih francoskih politikih ljudje Fejzalovega slovesa niso bogve kaj priljubljeni. Toda Fejzal je Arabec in si zna pomagati. Brž je iztuhtal, da so mnenja francoskih politikov in gospodarstvenikov glede rešitve arabskega vprašanja različna in da je podana še ana šansa, da se sredi poti zastali voz mosulskega petrolejskega podjetja spravi naprej s tem, da se poleg utrujenega angleškega vpreže spočit francoski konj.

Prizadevanja kralja Fejzala so povsem dobrodošla potrebam zainteresiranih petrolejskih družb. Tu so francoski in angleški interesi identični. Varstvo transportov in prometnih zvez zahteva močno in konsolidirano državo, s katero se je lažje pogajati, kakor pa z množico slabotnih kraljev. Petrolej zahteva poenostavljen prometnih sredstev in ukinjenje carinskih mej. V ta namen se zdi akcionarjem iraške petrolejske družbe najbolj sposoben in pripraven kralj Fejzal, ki naj poskusi ustanoviti enotno arabsko državo. Prvi korak do velike Panarabske države naj bi bila personalna unija med Irakom in Sirijo, pri čemer je zamišljeno kot glavno mesto Damask in ne Bagdad. Ne bo to lahko Fejzalu, ki bo imel proti sebi ne samo francoskega nadkomisarja v Siriji Ponsota, ampak najbrže tudi sirske nacionaliste, ki bi se kot republikanci protivili uvedbi monarhije pod žezlom Fejzala.

Take namene ima kralj Fejzal. Alj jih bo uresničil, je veliko vprašanje. Za seboj ima pač petrolejske magnate in tudi Judje bi morda podpirali ta načrt, ker jim Fejzal obljubuje prsto naseljevanje v Palestini. Kaj bo iz tega

kaosa, je zaenkrat nemogoče predvideti. Vsekakor bo pokazala bližnja bodočnost, kaj bo skuhal zviti Fejzal in kaj bodo skuhal drugi, ki panarabskemu načrtu niso naklonjeni.

Blagoslovitev in otvoritev nove pošte v Kamniku

Kamnik, 6. decembra.

Danes dopoldne ob 11 je bila na slovesen način otvorjena in blagoslovljena pošta v novo zgrajenem poslojpu g. dr. Vendelina Meglerja.

K slovesni otvoritvi so se zbrali skoro vsi povabljeni s izjemo zadržanega ravnatelja pošte g. dr. Gregoriča, ki so ga zastopali trije gospodje. Nadalje so prisostvovali upravnik smodnišnice polkovnik Krstič ter ostali častniki, mestni župan g. Fr. Kratnar, dekan g. Rihar, gvardijan oo. franciskanov dr. Kokolj, okrožni zdravnik dr. J. Pole, okr. načelnika je zastopal komisar Vadnjal, Gremij trgovcev g. Klemenčič, in zastopniki tiska.

Blagoslovitev je izvršil č. g. dekan Rihar, ki je z lepim govorom poudaril pomen blagoslova. — Po blagoslovitvi je lastnik zgradbe g. dr. Megler povabil vse prisotne predstavnike na malo zakusko. Ob tej priliki se je tudi upravnik kamniške pošte g. Eržen zahvalil vsem za pozornost ter prečital pismi poslanca g. Cerarja ter načelnika Gremija trgovcev Ant. Stergarja, ki sta poudarjala velik pomen današnjega dne in se zahvaljevala posebno upravniku pošte za njegov trud, da mu je uspelo premestiti pošto v novo poslojpe.

Pošta je v novem poslojpu res našla primerno namestitev. Na desni strani se nahaja paketna, pisemska ter telefonska in brzojavna pošta, na levi pa blagajna. Pismonoše imajo svojo sobo, ravno tako tudi g. upravnik. Prostori so veliki in higijenski ter je brez dvoma, da se bodo uradniki mnogo bolje počutili v novih prostorih, kot pa v starih zalohih in temnih, ter bodo še vesteje izpolnjevali svojo službo v zadovoljstvo občinstva.

Zagreb, 6. dec. ž. Banska uprava je ponovno določila cene kruhu, ki znašajo sedaj za beli kruh 4.50, polbeli 4, črni 3.50 Din.

Bim, 6. dec. ž. Fašistični tisk poudarja, da so bolgarski invalidi na svojem 14. kongresu v Sofiji imenovali za častnega predsednika svojega društva predsednika italijanskih invalidov Deleroixa. Tisk nadalje piše, da je to velik dokaz simpatij med Italijo in Bolgarijo.

V globoki žalosti naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem prežujo vest, da je naš ljubljani, predobri soprog, oče, stari oče, stric in brat, gospod

Ivan Paik

pekovski pomočnik

6. decembra v javni bolnišnici po mukepolnem trpljenju, v 81. letu, zatnil svoje blage oči. — Pogreb dragoga pokojnika bo 8. decembra ob 2 popoldne iz javne bolnišnice.

Ljubljana, 6. decembra 1931.

Žalujoča rodbina in sorodstvo.

Potrži neizmerne žalosti naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem tužno vest o bridki izgubi našega predobrega očeta, brata in strica, gospoda

Ivana Svolsjaka

trgovca, gostilničarja in posestnika

ki nas je po dolgi, mukepolni bolezni, previden s svetotajstvi, danes 5. decembra za vedno zapustil.

Pogreb nepozabnega pokojnika bo v ponedeljek, dne 7. januarja, ob 10 popoldne iz hiše žalosti na farno pokopališče v Staro Loko.

Binkelj, dne 5. januarja 1931.

Žalujoči: VINKO in JOSIP, sinova. — POLDKA, JULKA, REZIKA, hčere in ostalo sorodstvo.

Jehol, prestolica nebeških sinov

Pred kratkim je izšla v Stockholmu nova knjiga Sven Hedina, v kateri razvija slavni raziskovalec na podlagi starokitajskih listin zanimive slike iz 18. stoletja, ko je bila kitajska cesarska država na višku svojega sijaja in moči. Poletna rezidenca kitajskih cesarjev iz dinastije Mandžu je bil Jehol, ki leži 28 kilometrov pred Pekingom. Danes sicer ni več sledu o njegovem sijaju, zakaj vse ponosne stavbe, paviljoni in svetišča so izpropana in porušena. Le nekaj trdnjših zgradb in kipov se je ohranilo in priča še dandanes o silnem bogastvu tedanje kitajske monarhije.

Jehol je bil v začetku 18. stoletja eno izmed dveh glavnih mest, odkoder se je vodila usoda ogromne kitajske države. Jehol je sezidal cesar Kuang-Si iz dinastije Mandžu in ga je nalašč postavil izven velikega zidu, samo da bi pompozno avdienco, veliki lovi in sijajne vojaške parade imponirale mongolskim knezom. Tu je cvetel svečani ceremoniel najbogatejše monarhije tedanjega sveta.

Posebno zanimiv je oni odstavek Sven Hedineve knjige, ki opisuje, kako je bil leta 1793 sprejet prvi angleški poslanik v Jeholu. Takratni cesar, čigar ime ni znano, je smatral dragoceno darilo, ki mu jih je poslanik izročil v imenu angleškega kralja, za davke in je ves čas avdienco govoril o Angliji kot vazalni državi. Seveda je dal temu svojemu mnenju tudi izraza v občevarju. Angleški poslanik mu je v imenu svoje vlade sporočil željo Anglije da bi sklenila k Kitajsko trgovinsko pogodbo, kar pa je ošabni cesar gladko odbil. Svoj odgovor je končal z besedami: »Ne smeš reči, da nisi bil pravočasno posvarjen z višine zmajeva trona. Pojdi k svojemu gospodarju in mu povej, da bodo vse njegove ponudbe od naše strani odbite. Pol stoletja pozneje so topovi angleških bojnih ladij na Kitajskem spregovorili nekoliko bolj grozečo pesem...

V nekem drugem poglavju piše Sven Hedin o lepi turkestanski princesi Ci-Mao-Fu. Glas o njeni lepoti in kreposti se je razširil daleč naokoli in prišel slednjič tudi na uho nebeškega sina. Ta je takoj opremil celo armado in ji ukazal, naj privede princeso. Kitajska armada je zavzela turkestansko prestolico, ujela princeso in jo povedla v Jehol. Toda krepostna princesinja si je raje izbrala smrt kakor ponižanje. Do zadnjega trenutka svojega življenja ni privoščila cesarju nobenega pogleda. Umrla je z besedami: »Moje sovraštvo in zaničevanje je močnejše kakor tvoja moč.«

Svoj grob je obiskala

V Cassinu živi čila in zdrava 76 letna mamica, ki pa meni, da je prišel čas, ko je treba urediti vse potrebno za smrt. Tako je svojim sorodnikom povedala, kakšen pogreb naj bo, naročila je krsto, katero po kitajskem običaju hrani v svojem stanovanju. Tudi sveče za mrtvaški oder je kupila, svoji vnukinji je pa izročila potreben denar za cvetlice in maše. Te dni je bil dovršen tudi nagrobni kamen, na katerem je vklesano njeno ime in povedano, da je bila zvesta žena in skrbna mati. Celo njene fotografije ne manjka, prazen je samo prostor za datum smrti. Mamica si je na mašem pokopališču v Cassinu po svojem okusu izbrala prostor za grob in dala tja postaviti nagrobni spomenik. Te dni je bil pogreb nekoga domačina, katerega so se udeležili skoro vsi prebivalci Cassina. Vsakdo, ki je poznal staro, odločno mamico, je začuden obstal pred njenim grobom, ker nihče ni slišal, da bi tako nenadno umrla. Še bolj so se pa začudili, ko je obžalovana mamica, ki je z zadovoljstvom skrivaj opazovala, kako se njeni pri-

ateljeli čudijo, živahno stopila k njim in jim razjasnila zagonetko. Kljub tej skrbi pa je starka trdno prepričana, da na veselje svojih otrok in vnukov še ne bo tako kmalu umrla.

Najbolj osamljen otok sveta - letališče bodočnosti

Povsem ločen od sveta leži nekje sredi valov Atlantskega oceana otok Tristan da Cunha, ki mu je usojeno, da bo v doglednem času izgubil svojo samoto. Določeno je, da se zgradi na njem letališče za prekomorski zračni promet. S tem bo konec lepe romantike, ki jo doslej uživali prebivalci Tristan da Cunha.

Prvi udarec osamljenosti romantičnega otoka je bila iznajdba parnika. Leta 1852 se je prvič zasidral parnik na njegovi obali. Bila je to tedaj za prebivalce velika senzacija. Se večja senzacija pa bo za nje, ko bodo lepega dne zaslišali nad seboj brnenje motorja in bo na otoku pristalo prekooceansko letalo.

Težkoče, ki so zvezane s tem načrtom, so sicer velike, toda ne nepremagljive. Čeprav ni na otoku pripravnega pristanišča za vodna letala, je vendar na razpolago ravna planota, 14 in pol kilometrov dolga in dva in pol kilometra široka. Tristan da Cunha bo torej po vsej priliki v dogledni bodočnosti postaja na 6400 kilometrov dolgi zračni črti med Rtičem Dobre nade in Buenos Airesom. S tem bo omenjena progla razdeljena na dva dela, kar bo znatno olajšalo promet.

Toda ne bo samo zračni promet iztrgal otoka iz njegove osamljenosti. Mislijo že tudi na neke vrste varstveni patent, ki se je v vojni dobro obnesel in ki naj bi ga nad otokom prevzelo škotsko mesto Edinburgh. To pa radi tega, ker je Škotska domovina prvega naselnika Williama Glassa, ki se je v 19. stoletju prvi naselil na tem otoku. Glass je imel 16 otrok in sčasoma se je na otoku razvila naselbina, ki nosi ime Edinburgh.

Novi obrtni zakon

emoten za celo državo in ki je temelj uspešnega udejstvovanja vsakega obrtnika, trgovca ali industrijca, je ravnokar izšel in se naroča v Jugoslovanski knjigarni v Ljubljani. Cena nevezani knjigi Din 20, vezani Din 25. Novi obrtni zakon vsebuje vse zakone, uredbe in navodila, ki jih rabi pri izvrševanju vsak obrtnik in mu jamči nemoteno udejstvovanje v svojem poklicu. Vsebinska je naslednja: uvodne uredbe, obratovanje, posebne odredbe za izvrševanje posrednih obratov, izdajanje pooblastil in dovolitev za izvrševanje obratov, prestanek obratov, obrti brez stalnega lokala, sejmi in tržni dnevi, pomožna oseba (učenci, pomočniki), razsodišče, strokovne organizacije, prisilne združbe trgovcev in rokodelcev, zbornice, prekrški in kazni, postopanje, končne odredbe. Vsakemu intereentu knjižico toplo priporočamo.

Špeceritsko in kolonijalno blago, umetna gnojila, cement itd. itd.

dobavlja
Gospodarska zveza v Ljubljani

Izdelujejo se namovejši modeli otroških in igra njih vozilov, triekljji, razna novejša dvokolesa, šivalni stroji in motorji. Velika izbira. — Najnižje cene. — Ceniki franko.

Tribuna F. B. L., tovarna dvokoles in otroških vozilov Ljubljana, Karlovska cesta št. 4.

Modroce

otomane, divane, fotelje in vse tapetniške izdelke vam nudi najceneje

Ionaci Narobe
Ljubljana, Gosposvetška cesta št. 16 (pri Levu).

Popolnoma varno naložite svoj denar v

Vzajemni posojilnici

v Ljubljani, r. z. z. o. z.
na Miklošičevi cesti poleg hotela »Union«

Hranilne vloge se obrestujejo

najugodnejše

Rentni davek od obresti hranilnih vlog, kateri znaša circa pol odstotka obresti, se ne odtegne vlagateljem. Varnost nudijo lastna palača, nadpolovica palače hotela »Uniona«, hiše in zemljišča. Krediti v tekočem računu. Posojila proti poroštvu, vknjižbi na posestva itd. Denar se naloži lahko tudi po poštnih položnicah.

Noblesse
JUVAN
RAVNICAR

LJUBLJANA - PALAČA VIKTORIJA

TO JE ZNAMKA OBLEKE TISTIŠ DAM IN GOSPODOV, KI SO ZGLEDNO ELEGANTNI OB NEPRETIRANIH IZDATKIH

LJUDSKA POSOJILNICA

registrovana zadruga z neomejeno zavezo v Ljubljani

obrestuje hranilne vloge po najugodnejši obrestni meri, vezane vloge po dogovoru ter brez vsakega odbitka. Tudi rentni davek plačuje posojilnica sama. — Svoje prostore ima tik za franciškansko cerkvijo v lastni palači, zidani še pred vojsko iz lastnih sredstev. — Poleg jamstva, ki ga nudi lastna palača, veleposesstvo in drugo lastno premoženje, jamčijo pri Ljudski posojilnici kot zadrugi z neomejenim jamstvom za vloge vsi člani z vsem svojim premoženjem, ki presega večkratno vrednost vseh vlog.

Hranilne vloge znašajo nad 180 milijonov dinarjev

ZADRUŽNA GOSPODARSKA BANKA

BRZOJAVNI NASLOV: D. D. V LJUBLJANI (Miklošičeva 10) TELEFON ŠTEV.: 2057, 2470, 2979
GO.PUBANKA

Vloge nad PODRUŽNICE: Bled, Novi Sad, Kranj, Šibenik, Kapital in rezerva nad
Din 500.000.000.- Maribor, Kočevje, Celje, Sombor, Đakovo, Split. Din 16.000.000.-

Izvršuje vse bančne posle najkulantnejše

Poslovne zveze s prvovrstnimi zavodi na vseh tržiščih v tuzemstvu in inozemstvu

Edini slovenski zavod brez tujega kapitala je Vzajemna zavarovalnica v Ljubljani,

v lastni palači ob Miklošičevi in Masarikovi cesti.

Sprejema v zavarovanje:

1. Proti požaru: a) raznovrstne izdelane stavbe kakor tudi stavbe med časom gradnje.
- b) vse premično blago, mobilije, zvonove in enako; c) poljske pridelke, žito in krmo.
2. Zvonove in steklo proti razpoki in prelomu.
3. Sprejema v življenjskem oddelku zavarovanje na doživlje in smrt, otroške dote, dalje rentna in ljudska zavarovanja v vseh kombinacijah.

Zastopniki v vseh mestih in tajah.

Dvajset tisoč milj pod morjem

pisal

JULES VERNE.

74

Medtem ko sem razmišljal o tej strašni možnosti, je kapitan Nemo neprestano opazoval manometer. »Nautilus« se je bil dvignil že kakih 150 čevljev, bil pa je še vedno nagnjen na stran. Naenkrat smo začutili rahlo tresenje. Očividno se je »Nautilus« počasi obračal. Predmeti, ki so v salonu viseli, so čedalje bolj zavzemali svojo normalno lego. Stene so bile zopet navpične. Nihče od nas ni spregovoril besede. Tla pod našimi nogami so bila zopet horizontalna. Preteklo je deset minut.

»Zdaj stojimo zopet pokonci«, sem vzkliknil.

»Da«, je odvrnil kapitan Nemo in se obrnil k vratom.

»Ali pa se bomo popolnoma osvobodili?«

»Brez dvoma«, je odgovoril, »kakor hitro bodo šrambe prazne, se bomo dvignili na površino morja.«

Kapitan je odšel, jaz pa sem zapazil, da se je dviganje »Nautilusa« na kapitanovo povelje ustavilo.

»Srečno smo jo izvozili«, je dejal Konzulent.

»Da. Lahko bi bili med ledenimi kladami stisnjeni ali vsaj za zmerom zaprti. Potem bi nam bilo zmanjkalo zraka in tako dalje... Da, dobro smo jo izvozili.«

Leče so se sedaj odprle in v salon je prodrla svetloba. Bili smo v prosti vodi, toda v oddaljenosti 10 metrov se je na obeh straneh »Nautilusa« dvigala bleščeča ledena stena. »Nautilus« se je nahajal v prvem ledenem tunelu, ki je bil 20 metrov širok in napolnjen z vodo, ki je bila mirna kakor steklo. Pomislil sem, da nam ne bo težko priti iz tega tunela, zakaj bilo je le treba, da »Nautilus« vozi ali naprej ali nazaj in nekaj sto metrov dalje poišče prehod pod ledeno plastjo nad nami.

Zarnice niso več gorele. Kljub temu je bilo svetlo od luči, ki so jo odbijale k nam ledene stene. Svetloba je bila čarobna. Vsaka polica, vsak kot, vsaka raz-

poka klad, ki so tvorile ledeno steno, je metala različno svetlobo.

»Krasno, prekrasno!« je vzklikal Konzulent.

»Prelesten prizor!« sem pritrdil.

»To je že res«, se je hudoval Ned Land, »kaj takega res še nisem videl. Toda ta lep prizor nas lahko stane glavo!«

Naenkrat je Konzulent zakričal.

Obrnil sem se in vprašal, kaj je.

Konzulent si je bil pokrill oči, in dejal: »Gospod profesor, zaprite oči, da ne oslepite.«

In v resnici sem moral zapreti oči, zakaj svetloba se je spremenila naravnost v ogenj, ki ga ni bilo mogoče vzdržati. »Nautilus« je začel namreč z vso hitrostjo voziti, radi česar se je mirna svetloba ledenih sten spremenila v žareče plamene. Okna salona so se zaprla. Kljub temu je trajalo še nekaj časa, da smo mogli odpreti oči.

»Če se nam posreči uiti iz tega tunela«, je dejal Konzulent, »potem nam na zemlji ne bo več živeti, zakaj preveč smo se razvadili sredi naravnih čudes. Malenkostna dela človeških rok se nam bodo zdela ničeva.«

Na te navdušene besede mojega sicer tako flegmatičnega Flamca pa je Kanadec takoj zliel cel škaf mrzle vode: »Svet nad nami, ste rekli«, je dejal ironično. »Le potolažite se, dragi prijatelj, tega sveta ne boste nikoli več videli!«

Bilo je 5 zjutraj. Naenkrat smo začutili močan sunek. Ostrog »Nautilusa« je bil zadel v ledeno plast in takoj nato je podmornica začela pluti nazaj. Očividno ni našla prehoda in ga je morala sedaj poiskati na nasprotni strani. »Nautilus« je vozil z vso brzino. Preteklo je nekaj ur. Pogledal sem instrumente, ki so viseli na steni. Manometer je kazal, da se »Nautilus« slej ko prej nahaja v globini 100 metrov, kompas je povedal, da vozi nazaj na jug, iz brzina sem pa posnel, da znaša naša hitrost 20 milj na uro, kar je v ozkem kanalu pomenilo izredno hitrost. Seveda je kapitan Nemo vedel, da je naša rešitev samo v največji brzini.

Ob 8. uri 25 minut bi nas bil drug udarec skoraj vrغل na tla. Prebledel sem. V tem hipu je vstopil kapitan.

»Ali tudi na jugu ni nobenega prehoda?« sem ga vprašal.

»Ne, gora nam je v svojem padcu zaprla vsak izhod. Mi smo enostavno zaprti.«

Sestnajsto poglavje.

Rešeni!

Torej vsenaokrog, spodaj, zgoraj, na obeh straneh, neprodirna stena ledu! Kanadec je s svojo ogromno pestjo udaril po mizi. Konzulent je molčal. Kapitanovo obličje pa je bilo zopet hladno in mirno kakor ponavadi. Prekrižal je roki in premišljeval. »Nautilus« se ni ganil.

»Gospoda«, je kapitan povzel besedo, »ostaneta nam samo dva načina, kako umreti. Ali nas bo led stisnil, ali pa se bomo zadušili. Od gladu ne bomo umrli, zakaj zaloge »Nautilusa« bodo trajale še dolgo potem, ko ne bomo več pri življenju.«

»Zakaj zadušili?« sem odgovoril. »Ali niso naše šrambe polne zraka?«

»To že«, je odgovoril kapitan Nemo, »toda naša zaloga zraka bo zadostovala samo za dva dni. Mi smo že 36 ur pod vodo, v 48 urah pa bo našega zraka konec.«

»To se pravi, kapitan, da se moramo v 48 urah na vsak način osvoboditi!«

»Vsaj poizkusili bomo«, je odgovoril. »Merili bomo led, da doženemo, kje bi se dal najlažje prebiti. Spustil bom »Nautilusa« na dno ledenega tunela pod nami in moji ljudje bodo v potapljaški obleki skušali predreti led tam, kjer je najmanj debel.«

Nato je kapitan Nemo odšel. Kmalu smo slišali, kako se šrambe napolnjujejo z vodo. »Nautilus« se je počasi potopil 350 metrov globoko na ledeno dno.

»Prijatelji«, sem dejal, »naš položaj je skrajno opasen in jaz računam na vaš pogum in na vašo energijo.«